

6. Šesti tožbeni razlog: z izpodbijanima sporazumom o financiranju in posojilno pogodbo, ki ju je sklenila Komisija, so prekoračene pristojnosti, ki so Komisiji podeljene z Izvedbenim sklepom in izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2021/241, s čimer je kršeno pravo Unije v delu, v katerem člena 6(5) in 18(1) sporazuma o financiranju ter člena 7(5) in 28(1) posojilne pogodbe omogočata možnost izplačila sredstev tudi, če mejniki F1G, F2G in F3G, ki se nanašajo na pravno državo in ki so določeni v Izvedbenem sklepu Sveta, niso izpolnjeni.

Tožba, vložena 13. marca 2023 – Swenters/Komisija

(Zadeva T-142/23)

(2023/C 189/46)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Ivo Swenters (Hasselt, Belgija) (zastopnik: J. Coninx, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno glede oblike in vsebine;
- posledično razglasi izpodbijani sklep za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zoper sklep Komisije z dne 13. januarja 2023 o zavrnitvi njene pritožbe zaradi kršitev člena 101 PDEU in člena 102 PDEU, ki naj bi jih storile družbe SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG in Hülskens Holding GmbH & Co (Zadeva AT.40683 – Belgijski pesek), navaja dva tožbena razloga:

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je kršila dolžnost preučitve in obrazložitve

Komisija je kršila obveznost skrbne preučitve okoliščin in sporazumov, ki jih je navedla tožeča stranka, čeprav naj bi obstajale najresnejše omejitve konkurence. Argumenti, ki jih je navedla tožeča stranka, so bili zavrnjeni brez vsakršne presoje in Komisija se je v izpodbijanem sklepu omejila na sumarne in površne ugotovitve.

2. Drugi tožbeni razlog: Komisija ni pravilno ocenila pomena za Unijo

Komisija se je napačno oprla na stališče, da se kršitve, ki jih je navedla tožeča stranka, zdijo omejene na eno državo članico, in s tem ni priznala mednarodne razsežnosti dejanskega stanja. Komisija tudi ni upoštevala trajanja kršitev in je napačno sklepala, da so nacionalna sodišča in organi v dobrem položaju za presojo protikonkurenčnih praks, ki jih navaja tožeča stranka.
